N°. 2116. 1854.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00; *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

ZATURDAG, 8 APRIL.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 7 April.

Wat niet het minst leerzaam is ter gelegenheid van de Oostersche quæstie, is, te zien met welke verbazende snelheid men, alleen afgaande op de berekeningen van het partikuliere belang en van de daarmee zamenhangende individueele wenschen, van het uiterste der ongeloovigheid tot het uiterste der ligtgeloovigheid overslaat. Wij behoeven niet in herinnering te brengen welke moeite het velen kostte, reeds toen een staat van oorlog daar was, te erkennen, dat de vrede nu dan toch waarlijk groot gevaar liep. Het wilde er maar niet in, — zoo zeer was men tegen de gedachte van een mogelijken oorlog gewapend met de tot merg en been doorgedrongen leerstellingen der nieuwere wijsheid, die immers, op magistralen toon, had uitgemaakt, dat, bij den tegenwoordigen toestand der hoog ontwikkelde beschaving, het oorlogvoeren iets geheel ondenkbaars was. Doch eindelijk dan toch moest men evenwel toegeven, dat de zoogenaamde pessimisten weer niet zoo geheel ongelijk hadden gehad en dat, in spijt van alle theorien en van alle vredes-kongressen, het ondenkbare maar al te zeer wezenlijk en dreigend was; en welk schouwspel alstoen van schier algemeene verslagenheid, om niet te zeggen vertwijfeling, bij de [illegible] dat men zich aan schaduwen en [illegible] vergaapt had! Een algemeene paniek scheen zich toen overal van de gemoederen meester te maken en binnen weinige dagen liepen de prijzen der meeste effekten van 10 tot 20 % terug! In gelijke mate als men aanvankelijk onverschrokken en moedig was geweest, betoonde men zich nu bang en kleinmoedig.

Indien men vatbaar voor leering was geweest, dan had men met de verkregene ondervinding zijn voordeel moeten gedaan en ingezien hebben, dat het niet voorzigtig is voor de meesten, te zeer aan eigene inzigten vast te houden en daarop door te draven. Het schijnt echter te blijken, dat de verkregene ondervinding te dien aanzien zonder invloed is gebleven. Naauwelijks toch wordt door een dagblad, en dan nog wel door een dagblad dat in de laatste maanden meer dan eens geheel onnaauwkeurige berigten in de wandeling bragt, gemeld, dat de Czaar eene zekere gezindheid aan den dag zou gelegd hebben om vredesonderhandelingen, onder eenige door hem geformuleerde voorwaarden, aan te knoopen, of ziedaar, daar klaart zich voor de verbeelding van velen de gezigteinder reeds op, en het verschiet vertoont hun geene andere dan liefelijk verlichte en rozekleurige tooneelen. De Czaar zal, volgens het berigt van de *Neue Preussische Zeitung*, aan den Koning van Pruissen geschreven hebben, dat hij tot het sluiten van een nieuwen vrede niet ongenegen is, en dienvolgens valt straks en als met een tooverslag alle waarschijnlijkheid van oorlog weg en mag men er staat op maken, dat Europa zich in de handhaving van den vrede zal te verheugen hebben!

Intusschen is het nog niet eens uitgemaakt of de Czaar in den bedoelden zin aan den Koning van Pruissen geschreven heeft. Nu twee dagen geleden werd het verzekerd door de *Kreuzzeitung* en door den *Times* herhaald, naar aanleiding van de verzekering van het Berlijnsche blad. Op geenerlei andere wijze werd het echter door eenig ander blad bevestigd, zoodat zelfs de geloofwaardigheid van de zoo heugelijk geachte tijding nog zeer problematiek is.

Doch aangenomen eens, dat de Czaar inderdaad aan zijnen koninklijken schoonbroeder een brief door den prins van Mecklenburg ter hand heeft doen stellen van den [illegible] welken de *Neue Preussische Zeitung* bekend heeft gemaakt, wordt ook dan zelfs door dien brief in de tegenwoordige gesteldheid der dingen eenige verandering aangebragt? Wij betwijfelen het. Niet dat wij ontkennen, dat, wanneer Frankrijk en Engeland genegen zouden zijn om aan het veronderstelde voorstel van Rusland gehoor te verleenen, de vredeskansen niet gunstiger zouden staan: maar is het bijna denkbaar, dat zij aan dat voorstel het oor leenen kunnen? Rusland heeft zich te zeer verraden van den eenen kant; en, van den anderen kant, Frankrijk en Engeland zijn te ver gegaan, dan dat wij ons zouden mogen vleijen, dat nu nog langs diplomatischen weg het hangende geschil tot oplossing zou te brengen zijn.

Daartoe heeft Rusland zich te zeer verraden. Of is er nog iemand, die geloof slaat aan het woord, dat het Rusland om de bescherming van zijne in Turkije verblijvende geloofsgenooten te doen is? Dan moest Keizer Nikolaas er niet in zulke ronde woorden voor uit zijn gekomen, dat hem het oogenblik aangebroken scheen, om de nalatenschap van den och zoo »zieken man," — den huid van den nog niet geschoten beer! — te verdeelen. En kan er dan wel eenige reden zijn om te vertrouwen, dat Rusland nu zoo eensklaps zou opgehouden hebben begeerige blikken op Konstantinopel te slaan? — Dit alleen zou kunnen aangenomen worden, dat Rusland, wijl de zieke man in een minder groot stervensgevaar verkeert dan men dacht, en wijl hij, bijgestaan, welligt, door al de groote mogendheden van Europa, zich niet gemakkelijk, nog bij zijn leven, van zijn eigendom zal laten onteigenen, dat Rusland voor het oogenblik zijne begeerigheid tot zwijgen zou willen brengen. Doch de vraag is dan, of Frankrijk en Engeland, nu eenmaal Ruslands begeerigheid op evidente wijze aan het licht is gekomen, kunnen toegeven, dat tijdelijk, dat tot een voor den Czaar gunstiger oogenblik, de beslissing van het vraagstuk verschoven worde, van het vraagstuk, of Ruslands heerschzucht al dan niet zal ingewilligd worden?

Wij meenen dat Frankrijk en Engeland niet zullen kunnen toelaten, dat, terwijl dit vraagstuk thans ongelukkiglijk door Rusland gesteld is, zijne beslissing tot later verdaagd worde. Zij kunnen dit niet om vele redenen. Zij zijn nu tot den strijd geheel en al bereid. De waarschijnlijkheid [illegible] grooter, dat in dien strijd bijna al de groote mogendheden tegen Rusland vereenigd zullen zijn. Zal dit later [illegible] geval wezen? Daarenboven, kunnen mogendheden, zoo aanzienlijk als Frankrijk en Engeland, zich van den wenk en wil van den Czaar als afhankelijk stellen? Zij hebben hem het behoud van den vrede aangeboden onder de voorwaarden, waarop thans, volgens de *Kreuzzeitung*, de Czaar den vrede hersteld zou willen zien: toen heeft hij die voorwaarden van de hand gewezen. En thans zouden Frankrijk en Engeland nog met die voorwaarden genoegen moeten nemen, nu ze hun door Rusland worden aangeboden! Men gevoelt dat het daartoe te laat is, en dat het beschaafde Europa thans geregtigd is er naar te streven, dat de vrede slechts hersteld worde onder voorwaarden, bij welker naleving het uit het Noorden dreigende gevaar voor vele jaren afgewend wordt.

Wat ons betreft, zoo in waarheid de brief, waarvan de *Neue Preussische Zeitung* gewaagd heeft, bestaat, dan gelooven wij, dat hij geen ander doel heeft, dan de bestendiging van de besluiteloosheid, waarin de Pruissische Regering voortdurend schijnt te verkeeren. Is die opvatting juist, dan zou de brief in quæstie eene nieuwe bijdrage zijn ter karakterizeering van de taktiek, welke in deze laatste maanden met groote behendigheid en met rustelooze volharding, schoon dan ook met weinig succès, door het Russische kabinet gevolgd is.

Overigens zijn wij niet de eenige van onze meening. De *Morning Chronicle*, het blad van lord Palmerston, hecht aan den besproken brief geene de minste waarde; de groote Fransche bladen evenmin; de *Emancipation*, welker artikelen over de oostersche quæstie eene bijzondere opmerkzaamheid verdienen, terwijl dienaangaande het volgende schrijft:

»Ten einde onzen lezers niets verborgen te houden van de mededeelingen, die ons omtrent de staatkundige gesteldheid geworden, moeten wij zeggen dat aan de tijding van een door den Czaar te Berlijn gedaan vredesvoorstel, door het *corps-diplomatique* volstrekt geen geloof gehecht wordt. De best onderrigte lieden beweeren dat het onmogelijk is, dat de Czaar een voorstel van dien aard gedaan zou hebben, daar hij terzelver tijd aan zijne vertegenwoordigers in den vreemde, regtstreeks daarmede strijdige instruktien gaf. Men weet dat de Czaar geweigerd heeft op de laatste sommatien van Frankrijk en Engeland te antwoorden, sommatien, die in strenge kathegorische termen vervat waren, bovenal die van Frankrijk, welke in hooge mate het hof van St.-Petersburg moet vergramd hebben. Maar tot hiertoe is dit niet bekend: dat de Czaar aan zijne diplomatische agenten den tekst dier beide dokumenten heeft doen mededeelen, met de bepaalde redenen, welke hem belet hebben ze te beantwoorden. De Russische cirkulaire is in een toon van verontwaardiging geschreven. Onder anderen wordt er in gezegd, dat zulk eene beleedigende taal, als die der westersche mogendheden, nooit jegens Rusland, zelfs niet door Napoleon I gevoerd is geworden, toen deze Souverein de grenzen van het Moskovische rijk aan het hoofd van 600,000 man overschreed. Geen enkele zinsnede van dat stuk toont eenige neiging om uit de krizis te geraken en de Czaar schijnt er in voornemens te zijn de zaken tot het uiterste te drijven. Zoodanig is ten minste de indruk, welken door hen is ondervonden die het stuk gelezen hebben; een niet uitsluitende indruk, wijl onze Weener en Haagsche korrespondentien te dien aanzien volkomen overeenstemmen."

Men leest in de *Emancipation* den volgenden brief, door een Duitsch personaadje aan een zijner politieke vrienden geschreven:

»Ik behoef niets te herroepen van 't geen ik u vroeger meldde. Oostenrijk en Pruissen zullen vereend blijven, wijl 't hun belang is en de uitdrukkelijke wensch van geheel Duitschland. Zij zullen aan Rusland den oorlog niet verklaren, omdat zij zich niet bedreigd achten en tot den laatsten oogenblik zich de ontzaggelijke opofferingen willen besparen, welke een daadwerkelijke deelneming hun zou opleggen. Zij zullen zich in geen geval hoegenaamd met Rusland vereenigen, wijl de meer en meer zich uitbreidende invloed van dat rijk hun tot last strekt, wijl zulk een tegennatuurlijk bondgenootschap [illegible] en, wijl de algemeene opinie, welke men in alle landen ter wereld moet in acht nemen, misschien in Duitschland evenveel als in Frankrijk en Engeland, luide tegen de verpletterende politiek van den Czaar zich openbaart.

»Pruissen, dat de eerzucht heeft een zeemogendheid te willen worden, vindt Rusland bereids te invloedrijk in de Oostzee; Oostenrijk van zijnen kant, droomende van uitgebreide betrekkingen met Turkije over zee, begrijpt dat de toekomst zijns handels met de Levant bedreigd zoude zijn, indien het Grieksche kruis en het fiskale stelsel van Rusland te Konstantinopel, in den archipel en aan de Donaumonden heerschten. Al die redenen en twintig andere veroorloven niet eenige vrees te koesteren, dat Duitschland zich in een ernstig geschil met Frankrijk en Engeland zal wikkelen.

»Duitschland heeft aan den Rijnoever en aan de Adriatische zee zulke gewigtige belangen, dat geene koncessie in het Oosten en Noorden van Ruslands zijde daartegen zou kunnen opwegen. Wat het zal doen is bereids volkomen bekend door ieder die elders dan in de avontuurlijke dagbladen van Parijs, Londen, ja zelfs van Brussel, dat rijk gadeslaat. Duitschland zal eene gewapende neutraliteit in acht nemen, die dagelijks sterker wordt. Van nabij zal het Polen, de Turksche grenzen en de Appenijnen in het oog houden.

»Oostenrijk namelijk, welks houding [illegible] goedgekeurd, zal goede stellingen innemen aan den Donau en in Bosnie, het zal er vreedzaam blijven, althans zoo lang, totdat het regtstreeks, werkdadig en loyaal zal moeten tusschen beide komen in Turkije, indien de uitslag der eerste ontmoetingen tusschen de Russen en de verbondene mogendheden het gevaar deden vermoeden, dat het in 1815 daargestelde evenwigt zou kunnen verbroken worden. Oostenrijk zal Europa weten te dwingen, om aan de Weener verdragen, en aan Weenen zelf, eene nieuwe volkomene bekrachtiging te geven.

»Welke de hier en alom door de diplomatieke openbaringen van Frankrijk en Engeland te weeg gebragte gewaarwordingen mogen geweest zijn, een levendiger gewaarwording zal misschien ontstaan uit de aanstaande verschijning, in het *Journal de St.-Petersbourg*, van een korrespondentie, gewisseld tusschen hooger geplaatste personaadjes dan de heeren Russell, Seymour en Nesselrode. Het berigt er van ontving ik van Weenen, waar de Russische ambassadeur die openbaarmaking als eene bedreiging tegen Engeland heeft aangekondigd. Ik zou u meer er van kunnen zeggen; maar, houd u voor het oogen-

blik met deze kleine tijding te vreden, die, schoon ze u raadselachtig moge voorkomen, volkomen waar is."

Eenige dagen geleden is te Londen eene groote *meeting* van Engelsche Katholieken gehouden, om te raadplegen over het door het Lagerhuis toegestaan onderzoek der kloosters. Charles Langdale, een bekend hoofd der Katholieken, presideerde. Onder de aanwezigen, bemerkte men de bloem des katholieken adels en andere voornamen, de lords Kenmare, Arundel, Petre, Dormer, Hunting Tower, Sir E. Blount, Sir Ch. Tempest, Sir J. Simeon, vele leden van oude katholieke geslachten, Mostyn, Maxwell, Acton, Talbot, Doyle en Blount, onderscheidene parlementsleden, de bekeerden Wegg Prosser, Jerningham, Allies, Bowyer, Oakeley, enz. De Lords Howard, Shrewsbury, Stourton, Harrowden, Thynne, enz. die allen verklaarden zich met de meeting te vereenigen.

De besluiten der vergadering zijn in de volgende petitie aan het Lagerhuis medegedeeld:

1. Wij hebben met leedwezen vernomen, dat 186 leden van uw geëerd Huis gestemd hebben, ten voordeele van een Kommissie tot onderzoek der geestelijke gestichten. Opdat uw geëerd Huis niet moge misleid worden, door hen, die beweren dat zulk een onderzoek geene beleediging der Katholieken is, meenen wij het van onzen pligt, de ontevredenheid en het verdriet te betuigen, waarmede elke Katholiek dat onderzoek beschouwt.

Wij veroorloven ons uw geëerd Huis te herinneren, dat die gestichten door vrouwen worden bewoond, welke met vrijen wil en voor hare eigen kosten zich daar vereenigd houden; dat onder haar, geliefde bloedverwanten van ons en andere katholieken zich bevinden; dat geene feiten beweezen of aangegeven zijn, die regt geven tot het vermoeden, dat van ligchamelijke dwang of onwettige vrijheids-ontneming eenige sprake zij, — en dat het gehoor verleenen aan zulk eene hatelijke beshuldiging volgens 's lands wetten eene strafbare daad daarstelt, zoowel jegens de bewoonsters dier gestichten, als jegens hare bloedverwanten, zonder wier medepligtigheid zoodanig misdrijf niet gepleegd kan worden.

Wij veroorlooven ons verder, uw geëerd Huis te herinneren, dat de tegenwoordige beweging tegen de kloosters, aan de godsdienstige opgewondenheid, die in de laatste jaren in het land geheerscht heeft, haren oorsprong te danken heeft; dat zij, die op het bedoelde onderzoek aandringen, de bitterste vijanden der Katholieken en leden van vereenigingen zijn, welke het blijkbaar doel hebben om de godsdienstige en burgerlijke regten der Katholieken te vernietigen; — dat uw geëerd Huis zich verpligt heeft gezien, in het tegenwoordige en voorgaande parlement, eenige, door dezelfde personen voorgestelde maatregelen tegen de kloosters te verwerpen; en dat die maatregelen en het thans voorgestelde, in openbare vergaderingen en door de pers openlijk als stappen ter geheele onderdrukking en vernietiging der godsdienstige genootschappen te beschouwen zijn en deze alzoo, als het gedeelte van een plan ter opheffing der emancipatie-akte en verdelging der katholieke godsdienst.

4. Wij veroorlooven ons wijders, uw geëerd Huis indachtig te maken, dat men het bedoelde onderzoek in de genoemde meetings en dagbladen getracht heeft te regtvaardigen, door het verzinnen en verspreiden van smadelijke verdichtsels, gepaard aan de diepst kwetsende beleedigingen tegen de katholieke godsdienst en de leerstellingen en het karakter harer Bisschoppen, geestelijken en belijders.

5. Wij veroorloven ons bovendien de overtuiging te ontboezemen, dat Uw geëerd Huis, als het tot dat onderzoek overgaat, daardoor meerdere aanvallen tegen de eer en de regten der Katholieken zou bevorderen, en men zulks in het land beschouwen zoude, als eene bevestiging der verdichtsels van dezulken, die buiten Uw Geëerd Huis bestendig de hartstogten en vooroordeelen des volks tegen hunne katholieke landgenooten aanhitsen — en ten gevolge daarvan in de borst van elken Katholiek der drie koningrijken een diep onuitroeibaar gevoel van onverdiende beleediging en onvergeeflijke onregtvaardigheid zou worden opgewekt.

6. Ten slotte veroorloven wij ons verder uw geëerd Huis aandachtig te maken, dat wij aan den ochtend van een oorlog staan, die alle klassen met een gemeenschappelijken ijver voor het algemeen welzijn moet bezielen; dat de Katholieken van Engeland, Ierland en Schotland met vreugd bereid zijn alle offers te brengen en alle gevaren te tarten in de dienst hunner Koningin en van hun land; dat duizenden hunner bereids onder de wapens zijn tegen een buitenlandschen vijand, en het evenmin edelmoedig als verstandig is, in zulk een tijdsgewricht een besluit te nemen, waardoor het vuur van godsdienstige tweedragt aangestookt en in de gemoederen der Katholieken de vaste overtuiging zou worden opgedrongen, dat hunne eer en die hunner vrouwelijke bloedverwanten door het Parlement van hun vaderland uit eene onwaardige toegevendheid jegens eene onwetende en fanatieke faktie wordt opgeofferd. De ondergeteekenden verzoeken mitsdien uw geëerd Huis, in de benoeming der bedoelde kommissie niet te bewilligen."

Het voorloopig verslag betreffende het ontwerp van wet tot regeling van het armbestuur.

III.

Wij brengen heden ten einde de algemeene beschouwingen, waarin dit verslag is getreden.

§ 5. Een punt van overweging is bij enkele leden in eene Afdeeling geweest de vermoedelijke werking van de voordragt, zoo als zij thans aan de overweging der Vertegenwoordiging is onderworpen. Zij vreesden maar al te zeer, dat de Regering bij de zamenstelling van dit wets-ontwerp te veel had vertrouwd op de gezindheid der verschillende kerkelijke instellingen van weldadigheid. In de Memorie van Toelichting, ad artikel 20, wordt toch gezegd:

»De Regering ontveinst zich in geenen deele, dat die vrijheid verderfelijke gevolgen zou kunnen na zich slepen, indien de Kerk haar misbruikte, door zich, om gezochte redenen en met min edele bedoelingen, te onttrekken aan de verzorging van armen, die werkelijk behooren tot het getal van hen, tot wier ondersteuning de kerkelijke instellingen bestemd zijn.

»Zij meent evenwel gunstiger te mogen denken over de in Nederland bestaande besturen der Kerk en der kerkelijke instellingen van weldadigheid, en zij heeft gemeend, dat de vrees voor dat misbruik ongegrond is.

»Veeleer vertrouwt zij, dat de toegekende vrijheid de ledematen tot ruimere bijdragen aan die kerkelijke instellingen zal aansporen, en dat hare besturen meer en meer pogingen zullen aanwenden, om de armen, door het betoonen hunner zorg, bij toeneming aan de Kerk te verbinden, en alzoo het getal te verminderen dergenen, voor wie, als door de Kerk afgewezen, geene andere toevlugt overblijft, dan zich tot het burgerlijk bestuur te wenden."

Dit nu was het vertrouwen te ver drijven. Het scheen dan ook met eene soort van huivering te worden uitgedrukt, zoo als blijken kan uit de eerste der hier aangehaalde zinsneden en uit hetgeen verder in de Memorie van Toelichting tot de IIde afdeeling van het ontwerp van wet, te lezen staat:

»Bij gemis daarvan zou er geheele willekeur heerschen, die bij de zoo *dikwerf gebleken geneigdheid*, ook van burgerlijke en gemengde besturen, *om den last van armverzorging van zich af te schuiven en op anderen over te dragen*, vele armen in eenen met de voorwaarde der openbare orde strijdigen toestand zouden kunnen plaatsen."

De Regering had dus wel degelijk gevoeld in welken gevaarlijken toestand de Staat door dit ontwerp zal zijn gebragt, wanneer het mogt komen te blijken, dat de diakonien de haar toegekende vrijheid misbruiken.

Er is te meer grond voor deze vrees omdat de wet ook door hare bepalingen omtrent het subsidiestelsel tot de burgerlijke armenzorg leidt.

Daaromtrent leest men op pag. 16 der Memorie van Toelichting:

»Het zou met den geest van het wets-ontwerp niet strooken, de gesubsidieerde kerkelijke en bijzondere instellingen, alleen omdat zij subsidie genieten, met de burgerlijke en gemengde gelijk te stellen. Er is dan ook in het wets-ontwerp geen onderscheid tusschen de wel en niet gesubsidieerde gemaakt."

Deze en vele andere leden konden in deze beschouwing der Regering geenszins deelen. Integendeel, zij komt hun voor ten eenenmale met den geest van het ontwerp in strijd te zijn. De subsidien moeten, ook naar de erkentenis der Regering, worden geweerd. Een krachtig middel daartoe zal ongetwijfeld gevonden worden in het onderwerpen der gesubsidieerde instellingen aan de meest mogelijke bezwaren. Geschiedt dit niet, maar blijven zij in gelijke vrijheid deelen met de ongesubsidieerde, het zal te vreezen zijn, dat vele diakonien pogingen tot het erlangen van subsidie zullen in het werk stellen. Om dit nu te voorkomen, zal bij deze wet eene bijzondere vermelding der gesubsidieerde diakonien in art. 2 moeten plaats hebben, en bij volgende artikelen staats- en gemeentelijk toezigt en rekenpligtigheid op haar worden toegepast.

Maar ook door dit bezwaar te overwinnen, wordt de twijfel over de goede werking van dit ontwerp niet weggenomen. Men neme bijv. aan, dat een der vrije armbesturen, in eene plaats waar ingezetenen van verschillende kerkelijke gezindheden zijn, zijne roeping verzaakt niet voorziet in den onderstand der armen van zijne Kerk, dan zullen die armen — en dit zal als maatregel van politie noodig zijn — door de burgerlijke gemeente moeten worden ondersteund. Het gevolg daarvan is, dat de gemeentekas, waaraan alle ingezetenen dier gemeente, zonder aanzien der kerkelijke gezindheid waartoe zij behooren, bijdragen, de armen van de eene gezindheid onderhoudt met de opgebragte penningen door de ledematen van de andere. En zoo de instellingen der andere gezindheden aan hare verpligtingen blijven voldoen, dragen hare ledematen dubbel in de armverzorging. Het valt niet te ontkennen, dat in die plaats gegronde vrees moet ontstaan voor eene algemeene verzaking der armen, ten einde geen onregt te lijden. Daar zal dus de burgerlijke armenzorg in de plaats getreden zijn van de godsdienstige liefdadigheid. En hoe weinig gemeenten zijn er in ons land, waar geene ingezetenen althans van twee kerkelijke gezindheden worden gevonden?

In deze moeijelijkheid scheen niet volkomen te kunnen worden voorzien. Van daar dan ook dat enkelen — want het gold hier toch eene zaak van overgroot gewigt — het zeer betreurden, dat het stellen van doeltreffende bepalingen, in overleg met de kerkbesturen der verschillende gezindheden, niet mogelijk was, waarin, hoewel geen volkomen, dan toch eenige waarborg zou te vinden zijn. In geen geval zou het ondoelmatig zijn, ook met het oog op deze moeijelijkheid, nog sterker in de wet te doen uitkomen dat de armenzorg een voorwerp is der vrijwillige liefdadigheid.

§ 6. Een onderwerp, in dadelijk verband met de armverzorging staande, is het verleenen van geneeskundigen bijstand aan behoeftigen. Vele leden wilden bij deze gelegenheid die aangelegenheid nogmaals ernstig in herinnering brengen en der Regering aanbevelen. Over het algemeen noemden zij den toestand der geneeskundige armenverpleging in ons Vaderland treurig.

Doch niet alleen eene goede geneeskundige verpleging van behoeftigen kan tot *voorkoming* van veel armoede strekken, ook andere middelen zouden door den Staat met goed gevolg daartoe kunnen worden aangewend. Men wenschte dus ook deze aangelegenheid op nieuw aan de aandacht der Regering aan te bevelen.

Naar aanleiding hiervan zijn sommigen teruggekomen op het reeds meermalen, ook in het Voorloopig Verslag van 7 September 1853 op pag. 23 aangegeven denkbeeld om een gedeelte onzer armenbevolking, dat niet reeds door armoede of ten gevolge van lang gekoesterde luiheid en ondeugd voor zedelijk dood en ligchamelijk bedorven en ongeschikt moest worden gehouden, te verzenden naar die overzeesche bezittingen, die door gebrek aan arbeiders met eenen volkomen ondergang bedreigd worden. Het is niet onduidelijk dat men hier vooral het oog gevestigd had op de West-Indische bezittingen en voornamelijk op de kolonie Suriname. Geene dwangmaatregelen, maar aanmoediging moest tot verwezenlijking van dit denkbeeld worden in het werk gesteld. De eenmaal genomene proef heeft wel gedeeltelijk tot eenen ongelukkigen uitslag geleid, en hetgeen daarvan hier te lande bekend is geworden, heeft niet tot aanmoediging gestrekt; maar met het oog op den maatregel zelven, die toen voor uitvoering nog niet rijp genoeg scheen te zijn, en op hetgeen tot een beter slagen van eene nieuwe proef zou kunnen worden in het werk gesteld, mag het denkbeeld nog wel worden aanbevolen.

In verband hiermede wenschte enkele leden van de Regering te mogen vernemen, tot welken uitslag geleid heeft het onderzoek van wege het Gouvernement bij de plaatselijke besturen ingesteld naar de bereidwilligheid tot emigratie, die onder hunne ingezetenen mogt worden bespeurd.

Men leest in het *Handelsblad*:

»Het *Journal du Limbourg* verdedigt zijne mededeeling van het bekende berigt, betreffende het verwachte binnenrukken van Pruissische troepen, enz., te Maastricht, daardoor, dat ook in 1841 (dus dertien jaren geleden) het *Handelsblad* door het *J. d. L.* zou zijn bedrogen geworden door een berigt, betreffende het vinden van eenige lijken in de onderaardsche gangen van den St. Pietersberg!

»Daargelaten het juiste en tijdige der vergelijking merken wij nog slechts aan, dat het Limburgsche blad stellig verklaart niet gemystificeerd te zijn geworden, maar alleen zijne lezers er te hebben willen laten *inloopen*.

»Bijaldien de lezers van dat blad van zoodanige grappen gediend willen zijn, wij mogen het lijden. Wij voor ons hebben alleen willen beletten, dat de lezers van het *Handelsblad*, door wie dan ook, zouden worden misleid."

Z. M. heeft 1°. eervol ontslag verleend aan A. Caland, als hoofding. van den waterst., en hem benoemd tot insp. der centr. dir. van Walcheren; en aan D. H. Hartmans, als plaatsverv. kantonr. te Holwerd; 2°. benoemd bij den waterst.: tot hoofding. 1e kl. F. W. Conrad en A. Greve; tot hoofding. 2e kl. J. A. Beijerinck; tot ing. 1e kl. P. J. H. Hayward; tot ing. 2e kl. A. L. de Bruijn Kops; tot adsp.-ing. T. Bleckmann en J. van der Vegt. Verder tot plaatsverv. kantonr.: te Leyden Mr. C. A. Boonacker, en te Nijmegen Mr. M. A. van Roggen; tot kantonr. te Middelburg Jhr. Mr. L. W. A. Schuurbeque Boeije, en te Weert Mr. K. L. J. Cornelis.

Z. M. heeft benoemd: bij het wapen der infanterie; bij den staf van het wapen, tot kapt. van de 3de kl. de 1ste luit. N. Scheltema en A. H. van Krieken; bij het 3de reg. inf. tot 1ste luit. den 2den luit. L. H. Limburg; bij het 4de reg. tot kapt. van de 3de kl. den 1sten luit. P. A. Mecima; bij het 7de reg. inf. tot 1sten luit. den 2den luit. T. M. W. Akker; bij het 8ste reg. inf. tot kapt. van de 3de kl. den 1sten luit. J. H. Brekkenheimer; tot 1sten luit. den 2den luit. C. A. van der Groesen.

Van de Dedemsvaart wordt gemeld, dat in het afgeloopen kwartaal van dat kanaal zijn afgevaren 1083 sche-

pen, dat is 787 meer dan in gelijk tijdvak in 1853. Vele Vechtschippers maken bij hunne opvaart gebruik van het verbeterde kanaal; doch zijn, volgens hun zeggen, verpligt, ingeval zij buitenlandsche goederen geladen hebben, over de Vecht langs Ommen terug te keeren, ten einde daar hunne dokumenten te vertoonen en de visitatie te ondergaan. *(Haarl. Ct.)*

Uit 's Hage schrijft men aan de *Gron. Courant:* »Zijn mijne informatien juist, dan koestert de minister van binnenlandsche zaken het plan, om den noordelijken spoorweg tot verwezenlijking te brengen door eene partikuliere associatie, onder gedeeltelijken waarborg der rente van het vereischte kapitaal door de schatkist. Daartoe zou hij der wetgevende magt een wets-ontwerp aanbieden."

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 6 April. De Oostenrijksche gezant, de heer von Hubner, heeft den Keizer in eene partikuliere audientie een eigenhandigen brief van zijn Souverein overhandigd.

— Van de ligting van 1853 zal een aanzienlijk gedeelte te huis blijven als reserve, tenzij het weinig waarschijnlijke geval mogt plaats hebben, dat de eer of het belang van Frankrijk gebiedend eischte, alles onder de wapens te roepen.

— De liniesehepen *Napoleon* en *Suffren* zijn met 2400 man uit de haven van Toulon naar Konstantinopel vertrokken. De *Caradoc* ligt nog steeds op lord Raglan en den hertog van Cambridge te wachten.

De *Thabor* is te Marseille aangekomen met tijdingen uit Konstantinopel van 28 Maart, waaruit blijkt, dat den 24sten 6000 man naar Albanie vertrokken waren.

Janina is door de insurgenten veroverd. Er hebben bestendig bloedige gevechten plaats, met een twijfelachtig gevolg. De citadel van Arta biedt aan de opstandelingen nog wederstand, daarentegen is de stad Phanaria in hunne magt gevallen. Het Ionische parlement is geprorogeerd wegens een ontwerp tot verklaring van sympathie voor de insurgenten. Men is in Griekenland voor eene blokkade van de kusten beducht.

Er waren te Konstantinopel een aantal met graan beladen schepen aangekomen.

— Het berigt der *N. Pr. Zeitung* omtrent nieuwe vredesvoorstellen van den Czaar, wordt door de bladen die de opinie van het gouvernement uitdrukken, in twijfel getrokken en in dit geval zullen zij weinig of geen opgang vinden; ook de toon der Engelsche bladen is alles behalve ten gunste dier voorstellen.

— Men meldt uit Petersburg, dd. 31 Maart, dat een orde van den Keizer weder tot de aktive dienst oproept alle militairen, die vroeger hun ontslag hebben gekregen, met zeer voordeelige voorwaarde van onderhoud, dekoratien en pensioenen.

— Men schrijft uit Rome, 26 Maart. Verleden Vrijdag zijn de pleidooijen tegen de personen, welke beschuldigd zijn den Franschen zaakgelastigde, Graaf Pellegrino Rossi den 15 November 1848 op het voorplein der kanselarij te Rome vermoord te hebben, voor het hooge geregtshof, de Consulta, geopend geworden. Zij werden natuurlijkerwijs bij geslotene deuren gevoerd. 14 personen zijn aangeklaagd van min of meer aan den moord te hebben deelgenomen; bovenal Constantini van Fuglioni, Grandoni van Rome, kommandant der Reduci (tijdens den Lombardijschen oorlog), Calderari, kommandant van een korps gendarmerie, Sterbini, een bekend demokraat en minister der openbare werken onder het voorloopig bestuur, en KAREL LODEWIJK BONAPARTE, VROEGER PRINS VAN CANINO. Bereids bij den dood van het ongelukkig offer duidde de volksstem de laatstgenoemden Sterbini en Bonaparte aan, als de hoofdschuldigen en medepligtigen dier zamenzwering. Van de bovengenoemden bevonden zich de twee eersten in handen der justitie, de drie laatsten zijn voortvlugtig, de laatste woont, gelijk bekend is te Parijs. Felico Neri overleed in de gevangenis, na alvorens belangrijke bekentenissen te hebben afgelegd.

TURIJN, 1 April. De Bisschoppen en de Vikarissen-Generaal der kerkelijke provincie van Turijn, hebben het volgende adres aan Zijne Majesteit doen overhandigen:

»Sire! Mogen verdwaalde lieden er naar streven de scheiding van Kerk en Staat te bewerken, nooit zullen zij er in slagen, dat in den geest der Bisschoppen de belangen des troons van die des Altaars gescheiden worden. Het is daarom dat zij zich verpligt achten de aandacht Uwer Majesteit te vestigen op de propagande, welke openlijk in deze stad en op haar grondgebied bedreven wordt door de protestantsche hœrezie, die geen middel onbeproefd laat om aanhangers te winnen, en niet alleen door geschriften, maar door woorden en in 't openbaar de leerstellingen der Katholieke Kerk aanrandt, en daarbij tevens des noods door middel van geld tot afval uitlokt.

»Betreurt onze Heilige Kerk de openbare afvalligheid van sommigen, die bereids hunne ongodsdienstigheid door hunne zeden en bedoelingen getoond hadden, 't is tevens al te waar, dat de eenige ware godsdienst van den goddelijken Verlosser der wereld, steeds verdedigd en vereerd door onze voorouders, het voorwerp is van onafgebrokene aanvallen; dat de zoo-wijze wetten, ter harer bescherming door uwe roemrijke voorouders en den doorluchtigen Koning Karel-Albert, vader Uwer Majesteit, ingesteld en nog steeds van kracht, miskend worden; dat de door de Staatswet aan de Roomsch-Katholieke Kerk als godsdienst van den Staat en die van al de onderdanen Uwer Majesteit, behalve van 20000 Waldenzen en 7000 Joden, gewaarborgde regten, verkracht worden, zoo wel als de eed welke verpligt die Staatswet te eerbiedigen en te doen eerbiedigen. Nooit kunnen de Bisschoppen aan Uwe Majesteit verzwijgen de schennis der feestdagen, bestemd ter herinnering aan de geheimen onzer godsdienst, tot de dienst van onzen Heer, ter viering der gelukzalige Maagd en der Heiligen.

Dat Uwe Majesteit zich verwaardige in aanmerking te nemen, de eerbiedige bede der ondergeteekenden, waarbij zij, U. M. verzoeken, de noodige maatregelen te nemen tegen die wanorde en de hierboven aangewezene onheilen.

Die bede is hun ingeboezemd door het gevoel van innige gehechtheid en vertrouwen, welke zij opregtelijk voor Uwe Majesteit koesteren. De Hoogwaardige Aartsbisschop-Metropolitaan, wiens afwezigheid wij steeds betreuren, deelt met ons de gevoelens, welke ons als onafscheidelijk doen beschouwen de verdediging des geloofs en het welzijn der natie, de handhaving der katholieke Kerk en de instandhouding van den erfelijken roem der doorluchtige dynastie van Savoye, welke zich steeds door hare gehechtheid aan de Kerk onderscheidde. De gehechtheid welke U. M. tooont voor de godsdienst harer voorvaders, geeft den ondergeteekenden de hoop, dat hunne bede en hun vertrouwen van Uw Koninklijk gezag die maatregelen zullen verwerven, welke nuttiglijk de door hen betreurde rampen zullen herstellen, en alzoo het algemeen welzijn van Staat en Kerk bevestigen.

ENGELAND.

LONDEN, 6 April. Sir J. Graham heeft aan het Huis der Gemeenten in de zitting van Dingsdag te kennen gegeven, ten antwoord aan Sir J. Rebell, dat Lord Clarendon en Lord Howden, Britsch minister te Madrid, levendige vertoogen gedaan hebben tot Spanje ten aanzien van het nakomen zijner beloften aangaande den handel in negers op de kust van Cuba. Het gouvernement van Engeland neemt niet een van zijne kruisers op de kust van Afrika of op de kust van het eiland Cuba terug. Wat Brazilië betreft, het spant met de Vereenigde Staten al zijne krachten in ter onderdrukking van den handel.

— Een korrespondentie uit Hamburg meldt, dat de admiraal Napier zijne plaats niet zal kunnen behouden, en hij binnen weinge dagen van reede zou veranderen. Werkelijk heeft thans een depeche berigt dat de Engelsche Oostzeevloot slechts acht en veertig uren in de baai van Kjoëge gebleven is, en in den nacht van Dingsdag op Woensdag weder in zee is gestoken

Dezelfde korrespondentie bepaalt de aandacht op de zeer levendige beweging, die langs de geheele uitgestrektheid van het Zweedsche rijk, de nadering van het Engelsche eskader te weeg brengt. Het verlies van Finland heeft in het hart der Zweden, diepe sporen nagelaten, en hunne verbeelding ontvlamt bij de gedachte, dat deze schoone provincie weder in hun bezit zou kunnen komen, tengevolge van de gebeurtenissen, die de oorlog thans in de Oostzee zoowel als in het Zuiden van Europa kan te weeg brengen.

Het Fransche schip *Austerlitz* 't welk den 4 in het gezigt was van Vingo (westkust van Zweden) zal zich spoedig bij het eskader voegen, zoo het niet reeds geschied is. De andere schepen van het eskader van den vice-admiraal Parleval-Dechêne zullen niet in gebreke blijven om te volgen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 6 April. Ten gevolge van verwachte finantieele maatregelen en de zending van den hertog von Mecklenburg Strelits, werden de Metalieken heden morgen gedaan á $86\frac{1}{2}$ en 87. De wissel op Londen sloot gisteren laat beurs op 13.35.

BERLIJN, 6 April. De *N. Pr. Zeitung* deelt den text mede (welken zij authentiek noemt) van het verbond gesloten den 13 Maart ll. tusschen Groot-Brittanje, Frankrijk en Turkije, ofschoon de text wel overeenkomt met hetgeen er reeds vroeger is bekend geworden van het traktaat, blijft de verantwoording voor de authenticiteit van dit dokument voor rekening van de *N. Pr. Zeitung.*

MUNCHEN, 27 Maart. Men vindt in de gewoonlijk goed onderrigtte *Pfalzer Ztg.* het volgende:

»Te Londen spreekt men van een, op zich zelf wel is waar onbelangrijk, doch wegens zijne zonderlingheid niet minder merkwaardig voorval uit het diplomatiek leven van den jongsten tijd aldaar. De hoofdinhoud van het te Parijs in beslag genomen geschrift: »Nieuwe verdeeling der kaart van Europa," zal u uit de dagbladen bekend zijn: Pruissen zou onder anderen een aanzienlijke toevoeging van land verkrijgen, dat thans onder Russiesch beheer is. Men verneemt verder, dat de Pruisische gezant te Londen, ridder Bunsen, voor de in genoemd geschrift geopenbaarde denkbeelden zulk een warme belangstelling zou hebben getoond, dat het hem, als de zaak in Berlijn bekend wierd, schier op het oogenblik zijn post zou kosten. Deze laatste bijzonderheid is zeer natuurlijk en behoeft wel niet de aanmerking, dat de Pruissische Regering voor niets afkeeriger kan zijn, dan aan zulke uit de lucht gegrepene plannen eenige waarde te hechten — daarbuiten gelaten de persoonlijke stelling van 's Pruisens Koning tegenover zijn keizerlijken behuwdbroeder. Berusten onze mededeelingen, waaraan wij schier niet twijfelen, op waarheid, dan zal te dezer zake de oplossing gegeven zijn van eenige, aanvankelijk min of meer zonderling schijnende dagblads beschouwingen omtrent den heer von Bunsen."

De *Deutsche Volkshalle* laat hierop volgen:

»Naar de berigten die ons uit zekere bron geworden, zou ridder Bunsen veel verder zijn gegaan; hij heeft het niet bij bloot sympathizeerende ontboezemingen gelaten, maar bereids officieele stappen gedaan, zonder eigenlijken last daartoe te hebben, en welke alzoo zouden moeten ontkend worden. Bij zulk eene tartende eigendunkelijkheid kan men hem volstrekt niet zonder bezorgdheid op dien gewigtigen post der Pruissische diplomatie zien."

— Aan de *Allg. Z.* wordt geschreven: Een feit dat in de tegenwoordige omstandigheden niet mag worden over het hoofd gezien, is de bekende vriendschap, welke sedert eenigen tijd tusschen de familie van vorst Adam Czartoryski en den Keizer bestaat. Vorst Czartoryski wordt door Louis Napoleon zeer geacht, en legt voor hem de grootste deelneming aan den dag, terwijl de keizerin innig aan de vorstin Czartoryski gehecht is. Ja, men kan zeggen dat in dit oogenblik de vorstin de vertrouwste vriendin van Keizerin Eugenie is, bij wie zij schier dagelijks, niet slechts op groote en kleine receptiedagen, maar zelf onder vier oogen den toegang heeft. Vorstin Czartoryski is bekend als een geestvolle vrouw, zij bezit eene uitskende beschaving, was onder de regering van Louis Philippe een reeks van jaren, het middelpunt der aanzienlijkste Parijsche gezelschapskringen en heeft zich een zekeren invloed verworven. Sedert ongeveer zes jaren was de familie van vorst Czartoryski eenigerwijs op den achtergrond geraakt, thans trekt hare verbindtenis met de Tuilerien op nieuw de aandacht op haar. De neef van vorst Adam, dien men als zijn plaatsvervanger kan beschouwen, en op zijn oom een buitengewonen invloed oefent, bevindt zich te Konstantinopel en wacht daar, waar bereids vele aanzienlijke Polen zijn vereend, de gebeurtenissen af. De vriendschap van Lodewijk Napoleon voor het hoofd der Poolsche uitgewekenen verdient wel eenige opmerking.

BELGIE.

In de zitting der Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers van den 4 dezer is het wets-ontwerp tot vaststelling der begrooting van uitgaven voor het departement van Finantiën over 1855, eenstemmig aangenomen. Het eindcijfer der daarvoor bewilligde sommen is 10,985,790 fr.; daaronder is ook een buitengewone post van 100,000 fr. voor het vervaardigen van kopergeld; naar aanleiding daarvan werd weder door eenige leden, met verwijzing op het voorbeeld van Frankrijk en Zwitserland, aangeraden het koopergeld door bronzengeld te vervangen, vooral omdat deze maatregel, bij den tegenwoordigen prijs van het rood koper, aan de schatkist eene aanmerkelijke winst zou opleveren; die door sommigen zelfs op een millioen francs geschat wordt.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 7 April.

GETROUWD (5 April): D. J. A. la Rondelle met P. M. J. Fröhli h Hubert.

BEVALLEN (4 April): A. E. Oolgaardt, geb. Bonebakker, D. T. Miedema, geb. Hoogslag, D. [illegible]

OVERLEDEN (1 April): H. de Liefde, 13 m. — G. Bussman, 65 jaren.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 6 April. Belg. leen. $2\frac{1}{2}$ pc. $46\frac{5}{8}$, 1840, 1842 $4\frac{1}{2}$ pc. $80\frac{3}{8}$; 1852, —; Spanje 1—3 pc. $16\frac{7}{16}$; Binnenl. 3 pc. $32\frac{1}{4}$; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 60

PARIJS, 6 April. Fransche 3 pc. 63.30; $4\frac{1}{2}$ pc. 89.70; Bank-Aktiën —; 3 pc. Spanje $32\frac{1}{8}$; id. 1 pc. —; $4\frac{1}{2}$ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. —; Rom. Leening 1850 $74\frac{1}{2}$.

LONDEN, 6 April. Consols $87\frac{1}{8}$ a —; 3 pc. Spanje buitenl. $35\frac{1}{4}$ a —; 1 pc. dito 17 a —; Comité-Bewijzen $3\frac{1}{2}$ a —; Passive $3\frac{1}{2}$ a —; Rusl. 5 pc. 91 a —; $4\frac{1}{2}$ pc. dito 80 a —; Holl. 4 pc. $83\frac{1}{2}$ a —; $2\frac{1}{2}$ pc. 55 a —; Braz. 92 a —; Peru $4\frac{1}{2}$ pc 56 a —; Gren. uitg. $5\frac{3}{4}$ a —; id. werk. $16\frac{1}{2}$ a —; 3 pc. Mexiko $23\frac{3}{4}$ a —; 4 pc. Portugal 34 a —; Ecuador 3 a —; Wissel op Amst. 11.15; Parijs —.—; Petersburg —.—

WEENEN, 6 April. Met. 5 pc. $85\frac{1}{8}$; id. $4\frac{1}{2}$ pc. $76\frac{1}{2}$; Bank-Aktien —; Wissel op Londen 13.33, Amst. —; Parijs 163; Goud $41\frac{1}{2}$, Zilver 36.

BERLIJN, 6 April. $3\frac{1}{2}$ pc. Pruissische Staatschuld —; $4\frac{1}{2}$ pc. Rusland 74; 5 pc. 90; Wissel op Londen 3/m. 6 Th. $18\frac{5}{8}$; Parijs $78\frac{1}{4}$; Amst. $140\frac{3}{4}$ Ween. —; Petersb. 3 w. 95.

HAMBURG, 6 April. Spanje 3 pc. $29\frac{1}{2}$, id 1 pc. $16\frac{1}{4}$; Rusl. 5 pc. 86, Wissel op Londen 3/m. —.—; Amst. 2/m. —.—.

FRANKFORT, 6 April. Met. 5 pc. $61\frac{1}{4}$; 3 pc. Spanje binnenl. $32\frac{5}{8}$; id. 1 pc. $16\frac{9}{16}$; Wissel op Londen 3/m. —; Amsterdam —; Parijs —; Weenen —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

			6 APRIL 4 u. gebl.	7 APRIL 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$55\frac{5}{8}$	$54\frac{5}{8}$	à	$55\frac{5}{8}$	55
Dito Dito	3	″	$66\frac{1}{2}$	$66\frac{1}{2}$	″		
Dito Dito	4	″	$83\frac{5}{8}$	$82\frac{1}{2}$	″	$83\frac{1}{4}$	$82\frac{1}{2}$
Amortisatie	$2\frac{1}{2}$	″			″		
Handel-Maatschappij	$4\frac{1}{2}$	″			″		
Haarlemmermeer	5	″			″		
O. I. Leening 1844	4	″			″		
Aand. Arnh. Spoorweg	$4\frac{1}{2}$	″			″		
Dito Hollandsche dito					″		
Obligatiën	$4\frac{1}{2}$	″			″		
België, Certifikaten	$2\frac{1}{2}$	″			″		
Dito	$4\frac{1}{2}$	″			″		
Dito *Rothschild*	$2\frac{1}{2}$	″	$44\frac{1}{2}$		″		
Frankrijk, Certifikaten	3	″			″		
Rusl., bij *Hope en C°.*	5	″	$95\frac{3}{4}$	$95\frac{1}{2}$	″	$96\frac{1}{4}$	96
Dito A°. 1828—1829	5	″	$95\frac{3}{4}$	$95\frac{3}{4}$	″		
Inschr. op 't Grootboek	6	″			″		
Dito Certifikaten	6	″			″		
Certifikaten te Hamburg	5	″			″		
Negot. 1831 en 1833	5	″			″		
Negot. 1840	4	″	73	72	″	$72\frac{1}{2}$	
Dito *Stieglitz*	4	″	$72\frac{1}{4}$	$71\frac{1}{2}$	″		
Dito Nieuwe	4	″			″		
Nieuwe Engelsche	$4\frac{1}{2}$	″	$78\frac{1}{2}$	79	″	$79\frac{1}{2}$	$79\frac{1}{4}$
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans	1	″	$17\frac{1}{8}$	17	″	$17\frac{5}{16}$	17
Nieuwe	3	″	45	$34\frac{3}{4}$	″		
Binnenlandsche	3	″	$32\frac{5}{8}$	$32\frac{3}{8}$	″	$32\frac{5}{8}$	$32\frac{1}{2}$
Cert. Coup.-Sp. Com.			$3\frac{9}{16}$	$3\frac{5}{8}$	″		
Amortisable Schuld					″		
Portugal, te Londen	3	″	$32\frac{7}{8}$	$32\frac{1}{8}$	″	$32\frac{1}{2}$	$32\frac{1}{8}$
Dito Uitgestelde					″		
Weener Bank	5	″			″		
Dito	4	″			″		
Metalliek 1816—1852	5	″	59	$57\frac{7}{8}$	″	$59\frac{1}{4}$	
Dito 1847	$2\frac{1}{2}$	″	$30\frac{5}{8}$	30	″	$30\frac{1}{4}$	
Dito 1851 en 1852	$2\frac{1}{2}$	″	$30\frac{5}{8}$	30	″	$30\frac{1}{4}$	
Dito 1849	5	″	$77\frac{1}{4}$	$76\frac{5}{8}$	″	$77\frac{1}{8}$	
Dito Letter B	5	″	$77\frac{1}{4}$	$76\frac{5}{8}$	″	$77\frac{1}{8}$	
Aand. *f* 500 bij *Rothsch.*					″		
Dito - 250 dito 1839					″		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5	″			″		
Polen, Obligatiën	4	″	$62\frac{1}{2}$	62	″	63	
Aandeelen 1835					″		
Dito met Loting fl. 500					″		
Sardinië, te Londen	5	″			″		
Denemarken, dito	5	″			″		
Peru, dito	$4\frac{1}{2}$	″	$52\frac{1}{2}$	55	″	56	
Grieken, te Londen	5	″			″		
Philadelphia, bij *Hope en C°.*	5	″			″		
Dito te Londen	6	″			″		
Dito Bank			$3\frac{1}{4}$		″		
Louisiana, te Londen	5	″			″		
Brazilië, te Londen 1824	5	″		$89\frac{1}{2}$	″		
Dito 1843	5	″			″		
Grenada, dito à £ 100	$2\frac{1}{4}$	″	17	$17\frac{1}{4}$	″	$17\frac{5}{8}$	
Dito Uitgestelde			$6\frac{1}{8}$	$6\frac{3}{8}$	″	$6\frac{3}{4}$	
Ecuador			$2\frac{1}{16}$	$2\frac{1}{16}$	″	$2\frac{7}{8}$	
Mexiko, te Londen £ 100	3	″	$22\frac{1}{2}$	$22\frac{3}{4}$	″	$22\frac{15}{16}$	
Dito Onbepaalde	3	″	$22\frac{1}{2}$	$22\frac{3}{4}$	″	$22\frac{15}{16}$	
Venezuela, te Londen	$3\frac{3}{4}$	″			″		
Dito Uitgestelde	1	″			″		

Over het geheel vertoonden zich heden in alle fondsen eenige verkoopers, waardoor de markt algemeen zeer gedrukt was; de verkooporders waren echter niet van onrustigen aard, daar er geen nader politiek nieuws bekend was.

Koers van het Geld. Beleening 3 pCt., Prolongatie $2\frac{1}{4}$ pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* $55\frac{1}{2}$	Livorno	2/m.	*f* $37\frac{3}{4}$
»	zigt	» $55\frac{1}{8}$	Napels	»	» $80\frac{1}{2}$
Bordeaux	2/m.	» 55	Petersburg	»	» 1.60
»	½/m.	» $55\frac{5}{8}$	Weenen	6/w.	» $24\frac{1}{2}$
Madrid	3/m.	» 240	Augsburg	»	» $35\frac{5}{8}$
Cadix	»	» 240	Frankfort	»	» $98\frac{5}{8}$
Seville	»	» 237	Hamburg	2/m.	» $35\frac{1}{16}$
Bilbao	»	» 238	»	zigt	» $35\frac{5}{16}$
Lissabon	»	» $40\frac{3}{4}$	Londen	2/m.	» $11{,}52\frac{1}{2}$
Porto	»	» $40\frac{3}{4}$	»	zigt	» $11{,}62\frac{1}{2}$
Genua	2/m.	» $45\frac{1}{4}$	Rotterdam		» $\frac{1}{8}$

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIËN.

Metalliek	*f* 21,—	a 21,10	Pruissische	*f* 35	a —
Napels	—,—	,, —	Spaansche	—,—	,, —
Div. [illegible]	11,52½	,, —	Hamb. Russ.	$30\frac{3}{4}$	,, —
Eng. Russ.	11,52½	,, —	Russ. in Z. R.	$31\frac{1}{2}$	,, —
Fransche	[illegible]	,, —	,, Pap. ,,	—	,, —
Belgische	[illegible]	,, —	Pools. in Fl.	$25\frac{1}{8}$	,, —

[illegible] COURS.

GOUDEN [illegible]

Stukken à *f* 10 per Stuk	*f* 9,65 à 9,75
Oude Gerande Dukaten	» 5,60 » 5,70
Wigtige Souvereinen	» 11,60 » 11,70
» Pistolen	» 9,55 » 9,65
Stukken van 20 Francs	» 9,35 » 9,45
Baren Goud en Specien à *f* 1442,60 per Ned. ℔ fijn $9\frac{1}{4}$ à $9\frac{3}{4}$ pc.	

ZILVEREN SPECIEN.

Piasters per Stuk	*f* 2,55 à 2,60
Stukken van 5 Francs	» 2,33 » 2,36
Brabandsche Kroonen	» 2,65 » 2,70
Fransche	» 2,70 » 2,75
Pruissische Daalders	» 1,75 » 1,78
Zilver 1000 à 980	*f* —,— à —,—
» 900 » 700	» 104,20 » 104,70

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 6 April. Heden zijn nog bij inschrijving afgedaan: 50 pakk. Java Tabak BB., van Hamburg aangevoerd.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 7 April.

Tarwe en Rogge tot vorige prijzen met weinig handel; verkocht van Tarwe: 128 ℔ witb. Poolsche *f* 505; 129 ℔ bonte dito *f* 505; 133 ℔ n Geldersche *f* 450; 133 ℔ Kubanka *f* 415.

Van Rogge: 121 ℔ o. Amerikaansche *f* 330; 116 ℔ j. Archangel *f* 320; 120 ℔ n. Munstersche *f* 330; 123 ℔ n. Nordersche *f* 340.

Garst iets lager; 114 ℔ n. Deensche *f* 246.

Haver zonder handel.

Boekweit onveranderd; 119 ℔ Holsteinsche *f* 255.

Op 9 vaten Olie in Nov. [illegible] *Raapolie* op 6/w. *f* 39[illegible]; Vliegend *f* $38\frac{1}{2}$; 1°. Mei ek. *f* [illegible]; Sept. *f* $37\frac{1}{2}$; Oct. *f* 37[illegible]; Nov. *f* $37\frac{1}{4}$; Dec. *f* $37\frac{1}{4}$, [illegible]. *Lijnolie* op 6/w. *f* 37; Vliegend *f* 36, $5\frac{1}{2}$; 1° Mei ek. *f* $35\frac{3}{4}$, 6; Sept., Oct., Nov. en Dec. *f* 36, ½. *Hennepolie* op 6/w. *f* $41\frac{1}{4}$; Vliegend *f* 40.

ROTTERDAM, 6 April. Tarwe. 156/2 ℔ Dantziger *f* 510; 156/2 ℔ witbonte Poolsche *f* 495; 161/2 ℔ Hoogl. Kleefsche *f* 485; 160/2 ℔ Bovenlandsche Ris *f* 460; 161/2 ℔ jarige en nieuwe dito *f* 465. — Rogge. 152 2 ℔ Amerikaansche *f* 375; 143/2 ℔ Archangel *f* 338, 340; 143/2 ℔ Riga Poolsche *f* 330, *f* 332. — Boekweit op 140/2 ℔ Groot-Brabandsche *f* 200.

SCHIEDAM, 6 April. Moutwijn *f* 19,50; Jenever *f* 24; Amst. Proef *f* 25,25, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

DELFT, 6 April. Boter: eerste kwaliteit *f* 50 a 52, tweede kwaliteit *f* 47 a 49.

ANTWERPEN, 6 April. *Koffij.* Blijft iets vaster gehouden en 1000 balen Brazil zijn tot volle prijzen verkocht.

Granen. De handel in Tarwe en Rogge was onbelangrijk met zeer vaste prijzen.

LONDEN, 5 April. *Suiker. Ruwe.* Vreemde soorten bij beperkten voorraad zijn ook weinig gevraagd en blijven prijshoudend. Crushed zonder verandering.

Koffij. Native Ceylon tot 45 s. a 45 s. 6 d. met meer vraag; andere soorten goed op prijs gehouden.

Talk vast met meerder omzet. Petersburger 68 s. 6 d. in loco.

Granen. Tarwe prijshoudend met beperkten handel. Garst en Haver onveranderd.

BORDEAUX, 5 April. *Voorloop.* 3/6 blijft op fr. 160 gehouden

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 6 April. Luit. [illegible] G. H. Buschman, Willem Frederik Hendrik, Ned. Transportschip, Batavia. - R. H. de [illegible], Johanna Henriette, Nickerie.

UITGEZEILD:

HELVOET, 6 April J. Wieringa, d'Ommelanden, Genua.

GEPRAAIDE SCHEPEN.

Den 3en Jan. op 7° Z. Br., 104° W. L. Straat Baly, kapt. G. Mulder, v. Batavia n. Amsterdam.

Advertentiën.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.